

KONWENCJA GENEWSKA

o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych, podpisana dnia 27 lipca 1929 r.
(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dn. 28 stycznia 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 179).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wie-
dzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu dwudziestym siódmym lipca tysiąc dzie-
więćset dwudziestego dziewiątego roku podpisana
została w Genewie konwencja o polepszeniu losu
rannych i chorych w armjach czynnych o następują-
cem brzmieniu dosłownem:

KONWENCJA GENEWSKA

o polepszeniu losu rannych i chorych w armjach
czynnych z dnia 27 lipca 1929 r.

Prezydent Rzeszy Niemieckiej, Prezydent Stanów
Zjednoczonych Ameryki, Prezydent Związkowej Re-
publiki Austriackiej, Jego Królewska Mość Król
Belgów, Prezydent Republiki Boliwji, Prezydent Re-
publiki Stanów Zjednoczonych Brazylii, Jego Kró-
lewska Mość Król Wielkiej Brytanji, Irlandji i Bry-
tyjskich Terytorjów Zamorskich, Cesarz Indyj, Jego
Królewska Mość Król Bułgarów, Prezydent Repu-
bliki Chili, Prezydent Republiki Chin, Prezydent
Republiki Kolumbji, Prezydent Republiki Kuby, Je-

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention pour l'amélioration du sort
des blessés et des malades dans les armées en cam-
pagne ayant été signée à Genève le vingt-sept juillet
mil neuf cent vingt-neuf, Convention dont la teneur
suit:

CONVENTION DE GENÈVE

pour l'amélioration du sort des blessés et des mala-
des dans les armées en campagne du 27 juillet 1929.

Le Président du Reich Allemand, le Président des
États - Unis d'Amérique, le Président Fédéral de la
République d'Autriche, Sa Majesté le Roi des Bel-
ges, le Président de la République de Bolivie, le Pré-
sident de la République des États-Unis du Brésil, Sa
Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des
Territoires Britanniques au delà des mers, Empereur
des Indes, Sa Majesté le Roi des Bulgares, le Prési-
dent de la République du Chili, le Président de la
République de Chine, le Président de la République

go Królewska Mość Król Danji i Islandji, Prezydent Republiki Dominikańskiej, Jego Królewska Mość Król Egiptu, Jego Królewska Mość Król Hiszpanji, Prezydent Republiki Estonji, Prezydent Republiki Finlandji, Prezydent Republiki Francuskiej, Prezydent Republiki Greckiej, Jego Wysokość Regent Węgier, Jego Królewska Mość Król Włoch, Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji, Prezydent Republiki Łotewskiej, Jej Królewska Wysokość Wielka Księżna Luxemburgu, Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksyku, Prezydent Republiki Nikaraguy, Jego Królewska Mość Król Norwegji, Jej Królewska Wysokość Królowa Holandji, Jego Cesarska Mość Szach Persji, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydent Republiki Portugalji, Jego Królewska Mość Król Rumunji, Jego Królewska Mość Król Serbów, Chorwatów i Słoweńców, Jego Królewska Mość Król Syjamu, Jego Królewska Mość Król Szwecji, Rada Związkowa Szwajcarska, Prezydent Republiki Czeskosłowackiej, Prezydent Republiki Tureckiej, Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju, Prezydent Stanów Zjednoczonych Wenezueli,

w równym stopniu ożywieni pragnieniem zmniejszenia, o ile to tylko od nich zależy, cierpień nieodłącznych od wojny i, chcąc w tym celu udoskonalić i uzupełnić zawarte w Genewie w dniu 22 sierpnia 1864 r. i 6 lipca 1906 r. postanowienia o pomocy rannym i chorym żołnierzom armij czynnych,

postanowili zawrzeć nową konwencję w tym celu i zamianowali swych pełnomocników, a mianowicie:

Prezydent Rzeszy Niemieckiej:

J. E. P. Edmunda RHOMBERGA dr. praw, Ministra w stanie rozporządzalności;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Honorable Eliot WADSWORTH b. Podsekretarza Stanu Finansów,

J. E. Honorable Hugh R. WILSON, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Stanów Zjednoczonych Ameryki w Bernie;

Prezydent Republiki Austriackiej:

P. Marc LEITMAIER, dr. praw, Radcę Ministerjalnego w Kancelarji Związkowej Departamentu Spraw Zagranicznych;

Jego Królewska Mość Król Belgów:

P. Paul DEMOLDER, Generała Majora Lekarza, Dowódcę Służby Zdrowia I Okręgu Wojskowego,

P. Joseph de RUELLE, Radcę prawnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych;

Prezydent Republiki Boliwji:

J. E. P. Alberto CORTADELLAS, Ministra-Rezydenta Boliwji w Bernie;

Prezydent Republiki Stanów Zjednoczonych Brazyliji:

J. E. P. Raoul de RIO-BRANCO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Brazyliji w Bernie;

de Colombie, le Président de la République de Cuba, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, le Président de la République Dominicaine, Sa Majesté le Roi d'Égypte, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, le Président de la République Hellénique, Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, le Président de la République de Lettonie, Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, le Président des États-Unis du Mexique, le Président de la République de Nicaragua, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté Impériale le Shah de Perse, le Président de la République de Pologne, le Président de la République Portugaise, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Sa Majesté le Roi de Siam, Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral Suisse, le Président de la République Tchecoslovaque, le Président de la République Turque, le Président de la République Orientale de l'Uruguay, le Président de la République des États-Unis de Vénézuéla,

également animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864 et le 6 juillet 1906, pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne,

ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

S. Exc. M. Edmund RHOMBERG, Dr. en Droit, Ministre en disponibilité;

Le Président des États-Unis d'Amérique:

L'Honorable Eliot WADSWORTH, ancien Secrétaire adjoint de la Trésorerie,

S. Exc. l'Honorable Hugh R. WILSON, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des États-Unis d'Amérique à Berne;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche:

M. Marc LEITMAIER, Dr. en Droit, Conseiller ministériel à la Chancellerie fédérale, Département des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Paul DEMOLDER, Général Major Médecin, Commandant du Service de Santé de la I-re Circonscription militaire,

M. Joseph de RUELLE, Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

Le Président de la République de Bolivie:

S. Exc. M. Alberto CORTADELLAS, Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

Le Président de la République des États-Unis du Brésil:

S. Exc. M. Raoul de RIO-BRANCO, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Brésil à Berne;

- Jego Królewska Mość Król Wielkiej Brytanji, Irlandji i Terytorjów Brytyjskich Zamorskich, Cesarz Indyj;
- Dla Wielkiej Brytanji, Irlandji Północnej jak również całej części Imperjum Brytyjskiego, nie będącej członkiem Ligi Narodów;
- Wielce Szanownego Sir Horace RUMBOLD, G. C. M. G., M. V. O., Ambasadora Jego Brytyjskiej Mości w Berlinie;
- Dla Dominjum Kanady:
- P. Walter Alexandre RIDDELL, Stałego Radcę Rządu Kanadyjskiego przy Lidze Narodów;
- Dla Australijskiego Związku Państw:
- J. E. P. Claud RUSSELL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Jego Brytyjskiej Mości w Bernie;
- Dla Dominjum Nowej Zelandji:
- J. E. P. Claud RUSSELL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Jego Brytyjskiej Mości w Bernie;
- Dla Związku Południowo-Afrykańskiego:
- P. Eric Hendrik LOUW, Wysokiego Komisarza Związku Afryki Południowej w Londynie;
- Dla Wolnego Państwa Irlandji:
- P. Sean LESTER, Przedstawiciela Wolnego Państwa Irlandji przy Lidze Narodów;
- Dla Indyj:
- J. E. P. Claud RUSSELL, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Jego Brytyjskiej Mości w Bernie;
- Jego Królewska Mość Król Bułgarów:
- P. Dimitri MIKOFF, Chargé d'Affaires Bułgarii w Bernie, Stałego Przedstawiciela Rządu Bułgarskiego przy Lidze Narodów,
- P. Stéphane N. LAFTCHIEFF, Członka Rady Zarządzającej Bułgarskiego Czerwonego Krzyża;
- Prezydent Republiki Chili:
- P. Guillermo NOVOA-SEPULVEDA, Pułkownika, Attaché wojskowego przy Poselstwie Chili w Berlinie,
- P. Dario PULGAR-ARRIAGADA, Kapitana Służby Sanitarnej;
- Prezydent Republiki Chińskiej:
- P. Chi Yung HSIAO, Chargé d'Affaires p. i. Chin w Bernie;
- Prezydent Republiki Kolumbji:
- J. E. P. Francisco José de URRUTIA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Kolumbji w Bernie;
- Prezydent Republiki Kuba:
- J. E. P. Carlos de ARMENTEROS Y de CARDENAS, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Kuby w Bernie,
- P. Carlos Blanco Y SANCHEZ, Sekretarza Poselstwa, przydzielonego do Delegacji Kuby przy Lidze Narodów;
- Jego Królewska Mość Król Danji i Islandji:
- Dla Danji:
- J. E. P. Harald de SCAVENIUS, Szambelana, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Da-
- Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au dela des mers, Empereur des Indes:
- Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations:
- Le Très Honorable Sir Horace RUMBOLD, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur de Sa Majesté Britannique à Berlin;
- Pour le Dominion du Canada:
- M. Walter Alexandre RIDDELL, Conseiller permanent du Gouvernement canadien auprès de la Société des Nations;
- Pour le Commonwealth d'Australie:
- S. Exc. M. Claud RUSSELL, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;
- Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:
- S. Exc. M. Claud RUSSELL, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;
- Pour l'Union de l'Afrique du Sud:
- M. Eric Hendrik LOUW, Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud à Londres;
- Pour l'État Libre d'Irlande:
- M. SEAN LESTER, Représentant de l'État Libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;
- Pour l'Inde:
- S. Exc. M. Claud RUSSELL, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;
- Sa Majesté le Roi des Bulgares:
- M. Dimitri MIKOFF, Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant permanent du Gouvernement bulgare auprès de la Société des Nations,
- M. Stéphane N. LAFTCHIEFF, Membre du Conseil d'Administration de la Croix-Rouge bulgare;
- Le Président de la République du Chili:
- M. Guillermo NOVOA-SEPULVEDA, Colonel, Attaché militaire près la Légation du Chili à Berlin,
- M. Dario PULGAR-ARRIAGADA, Capitaine du Service de Santé;
- Le Président de la République de Chine:
- M. Chi Yung HSIAO, Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;
- Le Président de la République de Colombie:
- S. Exc. M. Francisco José de URRUTIA, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Colombie à Berne;
- Le Président de la République de Cuba:
- S. Exc. M. Carlos de ARMENTEROS Y de CARDENAS, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Cuba à Berne,
- M. Carlos Blanco Y SANCHEZ, Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation de Cuba auprès de la Société des Nations;
- Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:
- Pour le Danemark:
- S. Exc. M. Harald de SCAVENIUS, Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipoten-

- nji w Szwajcarii i w Holandji, b. Ministra Spraw Zagranicznych,
P. Gustave M. RASMUSSEN, Chargé d'Affaires p. i. Danji w Bernie;
- Prezydent Republiki Dominikańskiej:
P. Charles ACKERMANN, Konsula Republiki Dominikańskiej w Genewie;
- Jego Królewska Mość Król Egiptu:
P. Mohammed Abdel Moneim RIAD, Adwokata do spraw spornych Państwa, profesora prawa międzynarodowego w Szkole Wojskowej w Kairze,
P. Henri Wassif SIMAIKA, Attaché Królewskiego Poselstwa Egiptu w Rzymie;
- Jego Królewska Mość Król Hiszpanji:
J. E. P. Markiz de la TORREHERMOSA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Hiszpanji w Bernie;
- Prezydent Republiki Estońskiej:
P. Hans LEESMENT, Dr. Medycyny, Prezesa Estońskiego Czerwonego Krzyża;
- Prezydent Republiki Finlandzkiej:
P. A. E. MARTOLA, podpułkownika, Attaché Wojskowego przy Poselstwie Finlandji w Paryżu;
- Prezydent Republiki Francuskiej:
J. E. P. Henri Chassain de MARCILLY, Ambasadora Francji w Bernie,
P. Jean du SAULT, Radcę Ambasady Francuskiej w Bernie;
- Prezydent Republiki Greckiej:
P. Raphael RAPHAEL, Chargé d'Affaires p. i. Grecji w Bernie,
P. Sophocle VENIZELOS, Podpułkownika, Attaché Wojskowego przy Poselstwie Greckiem w Paryżu;
- Jego Wysokość Regent Węgier:
J. E. P. Paul de HEVESY, Ministra-Rezydenta, Stałego Delegata Rządu Królewskiego przy Lidze Narodów;
- Jego Królewska Mość Król Włoch:
M. Giovanni CIRAULO, Senatora Królestwa;
- Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji:
J. E. P. Isaburo YOSHIDA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Japonji w Bernie,
- P. Sadamu SHIMOMURA, Podpułkownika,
P. Seizo MIURA, Kapitana Fregaty, Attaché Marynarki przy Ambasadzie Japonji w Paryżu;
- Prezydent Republiki Łotewskiej:
J. E. P. Charles DUZMANS, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Łotwy przy J. K. M. Królu Serbów, Chorwatów i Słoweńców, Stały Delegat przy Lidze Narodów,
- J. E. P. Oscar VOIT, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Łotwy w Szwajcarii, Niemczech, na Węgrzech i w Holandji;
Jej Królewska Wysokość Wielka Księżna Luxemburgu;
P. Charles VERMAIRE, Konsula Wielkiego Księstwa w Genewie;
- taire de Danemark en Suisse et aux Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires étrangères,
M. Gustave M. RASMUSSEN, Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;
- Le Président de la République Dominicaine:
M. Charles ACKERMANN, Consul de la République Dominicaine à Genève;
- Sa Majesté le Roi d'Égypte:
M. Mohammed Abdel Moneim RIAD, Avocat au Contentieux de l'État, Professeur de Droit international à l'École militaire du Caire,
- M. Henri Wassif SIMAIKA, Attaché de la Légation Royale d'Égypte à Rome;
- Sa Majesté le Roi d'Espagne:
S. Exc. M. le Marquis de la TORREHERMOSA, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Espagne à Berne;
- Le Président de la République d'Estonie:
M. Hans LEESMENT, Dr. en Médecine, Président de la Croix-Rouge estonienne;
- Le Président de la République de Finlande:
M. A. E. MARTOLA, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Finlande à Paris;
- Le Président de la République Française:
S. Exc. M. Henri Chassain de MARCILLY, Ambassadeur de France à Berne,
- M. Jean du SAULT, Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;
- Le Président de la République Hellénique:
M. Raphael RAPHAEL, Chargé d'Affaires p. i. de Grèce à Berne,
- M. Sophocle VENIZELOS, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Grèce à Paris;
- Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie:
S. Exc. M. Paul de HEVESY, Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouvernement Royal auprès de la Société des Nations;
- Sa Majesté le Roi d'Italie:
M. Giovanni CIRAULO, Sénateur du Royaume;
- Sa Majesté l'Empereur du Japon:
S. Exc. M. Isaburo YOSHIDA, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Japon à Berne,
- M. Sadamu SHIMOMURA, Lieutenant-Colonel,
M. Seizo MIURA, Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade du Japon à Paris;
- Le Président de la République de Lettonie:
S. Exc. M. Charles DUZMANS, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovénes, Délégué permanent auprès de la Société des Nations,
- S. Exc. M. Oscar VOIT, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie et aux Pays-Bas;
Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg;
- M. Charles VERMAIRE, Consul du Grand-Duché à Genève;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksyku:

J. E. P. Francisco CASTILLO NÁJERA, Generała Lekarza, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Meksyku w Brukseli;

Prezydent Republiki Nikaragua:

P. Antoine SOTTILE, Dr. Praw, Stałego Delegata Nikaraguy przy Lidze Narodów;

Jego Królewska Mość Król Norwegii:

J. E. P. Johannes IRGENS, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Norwegii w Bernie, Rzymie i Atenach,

P. Jens Christian MEINICH, Majora Piechoty, Sekretarza Generalnego Norweskiego Czerwonego Krzyża;

Jego Królewska Mość Królowa Holandji:

J. E. P. Willem Isaac DOUDE VAN TROOSTWIJK, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Holandji w Bernie,

P. Johan Carl DIEHL, Generała Majora, Lekarza Inspektora Gen. Służby Zdrowia Armji, Wiceprezesa Holenderskiego Czerwonego Krzyża,

J. Jacob HARBERTS, Majora Sztabu Generalnego, profesora w Wyższej Szkole Wojennej;

Jego Cesarska Mość Szach Persji:

J. E. P. Anouchirevan Khan SEPAHBODI, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Persji w Bernie;

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

P. Józefa Gabriela PRACKIEGO, Pułkownika Lekarza,

P. W. Jerzego BABECKIEGO, Podpułkownika;

Prezydent Republiki Portugalskiej:

J. E. P. VASCO de QUEVEDO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Portugalji w Bernie,

P. Francisco de CALHEIROS e MENEZES, pierwszego Sekretarza Poselstwa;

Jego Królewska Mość Król Rumunii:

J. E. P. Michel B. BOERESCO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rumunii w Bernie,

P. Eugène VERTEJANO, Pułkownika, oficera Sztabu Generalnego;

Jego Królewska Mość

Król Serbów, Chorwatów i Słoweńców:

J. E. P. Ilija CHOUMENKOWITCH, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Królestwa Serbów, Chorwatów i Słoweńców w Bernie, Stały Delegat przy Lidze Narodów;

Jego Królewska Mość Król Syjamu:

Jego Ks. Wysokość Książę VARNVAIDYA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Syjamu w Londynie;

Jego Królewska Mość Król Szwecji:

J. E. P. Karl Ivan WESTMAN, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Szwecji w Bernie;

Le Président des États-Unis du Mexique:

S. Exc. M. Francisco CASTILLO NÁJERA, Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

Le Président de la République de Nicaragua:

M. Antoine SOTTILE, Dr. en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

S. Exc. M. Johannes IRGENS, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Norvège à Berne, Rome et Athènes,

M. Jens Christian MEINICH, Commandant d'Infanterie, Secrétaire général de la Croix-Rouge norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

S. Exc. M. Willem Isaac DOUDE VAN TROOSTWIJK, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Pays-Bas à Berne,

M. Johan Carl DIEHL, Major-Général, Médecin Inspecteur général du Service de Santé de l'Armée, Vice-Président de la Croix-Rouge néerlandaise,

M. Jacob HARBERTS, Commandant à l'État-Major général, Professeur à l'École supérieure de Guerre;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse:

S. Exc. M. Anouchirevan Khan SEPAHBODI, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Perse à Berne;

Le Président de la République de Pologne:

M. Joseph Gabriel PRACKI, Colonel Médecin,

M. W. Jerzy BABECKI, Lieutenant-Colonel;

Le Président de la République Portugaise:

S. Exc. M. VASCO de QUEVEDO, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Portugal à Berne,

M. Francisco de CALHEIROS e MENEZES, Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

S. Exc. M. Michel B. BOERESCO, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Roumanie à Berne,

M. Eugène VERTEJANO, Colonel, Officier d'État-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

S. Exc. M. Ilija CHOUMENKOVITCH, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam:

S. A. S. le Prince VARNVAIDYA, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède:

S. Exc. M. Karl Ivan WESTMAN, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suède à Berne;

Rada Związkowa Szwajcarska:

- P. Paul DINICHERT, Ministra Pełnomocnego, Szefa Wydziału Spraw Zagranicznych Departamentu Politycznego Związku,
 P. Carl HAUSER, Pułkownika Wojsk Sanitarnych, Szefa-Lekarza Armji,
 P. Anton ZÜBLIN, Pułkownika Piechoty rezerwy, adwokata,
 P. Roger de la HARPE, Podpułkownika Wojsk Sanitarnych, Lekarza,
 P. Dietrich SCHINDLER, Majora Sądownictwa Wojskowego, profesora prawa międzynarodowego na Uniwersytecie w Zurichu;
 Prezydent Republiki Czeskosłowackiej:
 J. E. P. Zdeněk FIERLINGER, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Czechosłowacji w Bernie;

Prezydent Republiki Tureckiej:

- J. E. HASSAN BEY, Wiceprezydenta Wielkiego Zgromadzenia Narodowego w Turcji, Wiceprezesa Czerwonego Półksiężycza Tureckiego,
 J. E. NUSRET BEY, Prezydenta Rady Państwa Republiki,
 Profesora AKIL MOUKHTAR BEY, Dr. Medycyny,
 Dr. ABDULKADIR BEY, Podpułkownika Lekarza Wojskowego, profesora Szkoły Aplikacyjnej i Szpitala w Gulhan;
 Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju:

- J. E. P. Alfredo de CASTRO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Urugwaju w Bernie;

Prezydent Republiki Stanów Zjednoczonych
Venezueli:

- J. E. P. Caracciola PARRA-PÉREZ, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Venezueli w Rzymie,
 P. Ivan Manuel HURTADO - MACHADO, Chargé d'Affaires p. i. Venezueli w Bernie,
 KTÓRZY, po złożeniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na to, co następuje:

Rozdział I.
O rannych i chorych.

Artykuł 1.

Wojskowe i inne osoby, przydzielone do armji oficjalnie, o ile zostaną ranne lub chore winny być uszanowane i znajdować opiekę we wszelkich okolicznościach; winny one być traktowane humanitarnie i pielęgnowane bez różnicy narodowości, przez tę ze stron walczących, w której mocy będą.

Jednakże strona, zmuszona pozostawić chorych lub rannych przeciwnikowi, pozostawi wraz z nimi, o ile tylko okoliczności wojenne na to pozwolą, część swego personelu i materiału sanitarnego, aby przyczynić się do ich pielęgnowania.

Artykuł 2.

Ranni i chorzy armji, zagarnięci przez drugą stronę walczącą, stają się jeńcami wojennymi z zastrzeżeniem prawa do opieki, jaka na mocy poprzedniego artykułu ma im być udzielona i podlegają

Le Conseil Fédéral Suisse:

- M. Paul DINICHERT, Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires étrangères du Département politique fédéral,
 M. Carl HAUSER, Colonel des Troupes sanitaires, Médecin en Chef de l'Armée,
 M. Anton ZÜBLIN, Colonel d'Infanterie en disponibilité, Avocat,
 M. Roger de la HARPE, Lieutenant-Colonel des Troupes sanitaires, Médecin,
 M. Dietrich SCHINDLER, Major de la Justice militaire, Professeur de Droit international à l'Université de Zurich;

Le Président de la République Tchecoslovaque:

- S. Exc. M. Zdeněk FIERLINGER, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne;

Le Président de la République Turque:

- S. Exc. HASSAN BEY, Vice-Président de la Grande Assemblée nationale de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc,
 S. Exc. NUSRET BEY, Président du Conseil d'État de la République,
 Le Professeur AKIL MOUKHTAR BEY, Dr. en Médecine,
 Le Dr. ABDULKADIR BEY, Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'École d'Application et à l'Hôpital de Gulhane;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

- S. Exc. M. Alfredo de CASTRO, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne;

Le Président de la République des États-Unis de Vénézuéla:

- S. Exc. M. Caracciolo PARRA-PÉREZ, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome,
 M. Ivan Manuel HURTADO-MACHADO, Chargé d'Affaires p. i. de Vénézuéla à Berne;

LESQUELS, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Chapitre premier.
Des blessés et des malades.

Article premier.

Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées qui seront blessés ou malades devront être respectés et protégés en toutes circonstances; ils seront traités avec humanité et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant, obligé d'abandonner des blessés ou des malades à son adversaire, laissera avec eux, autant que les exigences militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaires pour contribuer à les soigner.

Article 2.

Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés et les malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre belligérant seront prisonniers de guerre et les règles générales

ogólnym przepisom prawa międzynarodowego publicznego, dotyczącym jeńców wojennych.

Strony walczące będą miały możność, dla dobra jeńców rannych i chorych, ułożyć — poza istniejącymi zobowiązaniami, postanowienia, które uznają za wskazane.

Artykuł 3.

Po każdej bitwie, strona, zajmująca pole bitwy, wyda zarządzenia, mające na celu wyszukanie rannych i zabitych i zabezpieczenie ich przed ograbieniem i złem traktowaniem.

Zawsze, gdy okoliczności na to pozwolą, powinno być umówione miejscowe zawieszenie broni lub przerwanie ognia, celem umożliwienia uprzątnięcia rannych, znajdujących się pomiędzy linjami.

Artykuł 4.

Walczący zakomunikują sobie wzajemnie, w jak najkrótszym możliwie czasie, nazwiska rannych, chorych i zabitych, zebranych lub odszukanych, jak również wszystkie dane, służące dla ich rozpoznania.

Sporządzą oni i prześlą sobie akty zgonów.

Zbiorą oni również i prześlą sobie wszystkie przedmioty, służące do osobistego użytku, znalezione na polu bitwy, lub przy zabitych w szczególności połowę znaku tożsamości, pozostawiając drugą połowę na zwłokach.

Strony będą czuwały, aby przed pogrzebaniem lub spaleniem dokładnie zbadano zwłoki zabitych, jeśli możliwe przez lekarza, celem stwierdzenia śmierci, ustalenia tożsamości i podania jej do wiadomości.

Czuwać będą nadto, aby zabici byli pochowani ze czcią oraz tak, aby ich groby były ochraniające i aby mogły być zawsze odszukane.

W tym celu z rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich zorganizują one urzędowo zarząd grobów, aby umożliwić ewentualną ekshumację i zapewnić ustalenie tożsamości zwłok bez względu na rozmieszczenie grobów.

Po ustaniu kroków nieprzyjacielskich, strony wymienią spisy grobów oraz spisy zabitych, pochowanych na swych cmentarzach lub gdzie indziej.

Artykuł 5.

Władze wojskowe będą mogły odwołać się do miłosierdzia mieszkańców w celu zbierania i pielęgnowania pod swą kontrolą rannych i chorych wojskowych, udzielając osobom, które na to wezwanie odpowiedziały, specjalnej opieki i przyznając im pewne ułatwienia.

Rozdział II.

O formacjach i zakładach sanitarnych.

Artykuł 6.

Lotne formacje sanitarne t. j. te, które są przeznaczone do towarzyszenia armji w polu i stałe zakłady sanitarne będą uszanowane i otaczane opieką przez strony walczące.

du droit des gens concernant les prisonniers leur seront applicables.

Cependant, les belligérants resteront libres de stipuler, en faveur des prisonniers blessés ou malades et au delà des obligations existantes, telles clauses qu'ils jugeront utiles.

Article 3.

Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et les morts et pour les protéger contre le pillage et les mauvais traitements.

Toutes les fois que les circonstances le permettront, un armistice local ou une interruption de feu seront convenus pour permettre l'enlèvement des blessés restés entre les lignes.

Article 4.

Les belligérants se feront connaître réciproquement, dans le plus bref délai possible, les noms des blessés, des malades et des morts recueillis ou découverts, ainsi que tous les éléments propres à les identifier.

Ils établiront et se transmettront les actes de décès.

Ils recueilleront et s'enverront également tous les objets d'un usage personnel trouvés sur les champs de bataille ou sur les morts, notamment la moitié de leur plaque d'identité, l'autre moitié devant rester attachée au cadavre.

Ils veilleront à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif et, si possible, médical des corps, en vue de constater la mort, d'établir l'identité et de pouvoir en rendre compte.

Ils veilleront, en outre, à ce qu'ils soient enterrés honorablement, que leurs tombes soient respectées et puissent toujours être retrouvées.

A cet effet et au début des hostilités, ils organiseront officiellement un service des tombes en vue de rendre possible des exhumations éventuelles et d'assurer l'identification des cadavres, quel que soit l'emplacement successif des tombes.

Dès la fin des hostilités, ils échangeront la liste des tombes et celle des morts ensevelis dans leurs cimetières et ailleurs.

Article 5.

L'autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des blessés ou des malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spéciale et certaines facilités.

Chapitre II.

Des formations et des établissements sanitaires.

Article 6.

Les formations sanitaires mobiles, c'est-à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne, et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

Artykuł 7.

Opieka należna formacjom i zakładom sanitarnym ustanie, gdyby posiłkowano się niemi dla dokonania czynów na szkodę nieprzyjaciela.

Artykuł 8.

Nie będzie uważany, jako mogący pozbawić formację lub zakład sanitarny opieki, zapewnionej przez art. 6:

1. fakt uzbrojenia personelu formacji lub zakładu sanitarnego oraz użycia przez ten personel broni dla swej własnej obrony, lub też dla obrony swych rannych i chorych;

2. fakt, że w braku uzbrojonych sanitariuszy formacji lub zakładu sanitarnego strzeże pikiet lub warty;

3. fakt znalezienia w formacji lub w zakładzie sanitarnym broni ręcznej i amunicji odebranych rannym i chorym, a które nie zostały jeszcze zwrócone władzy właściwej;

4. fakt, że w formacji znajduje się personel i materiały służby weterynaryjnej, nie stanowiący części składowej formacji.

Rozdział III.

O personelu.

Artykuł 9.

Personel przeznaczony wyłącznie do zbierania, przenoszenia rannych i chorych i leczenia ich, jak również do zarządzania formacjami i zakładami sanitarnymi, kapelani przydzielani do armji, będą uszanowani i otaczani opieką w każdym wypadku; o ile wpadną w ręce nieprzyjaciela, nie będą traktowani jako jeńcy wojenni.

Wojskowi wyszkoleni specjalnie do tego celu, aby w razie potrzeby mogli być użyci jako pielęgniarze lub sanitariusze pomocniczy do zbierania, przewozu i leczenia chorych i rannych i zaopatrzeni w zaświadczenie tożsamości, w razie wzięcia do niewoli w trakcie wykonywania tych czynności, będą korzystali z tych samych przywilejów, co stały personel sanitarny.

Artykuł 10.

Z personelem wyszczególnionym w ustępie 1 art. 9, zrównany jest personel ochotniczy towarzystw, należycie uznanych i upoważnionych przez ich Rząd, a który to personel będzie użyty do takich samych czynności, jak personel wyszczególniony w przytoczonym ustępie, z zastrzeżeniem, że personel tych towarzystw będzie podlegał prawom i przepisom wojskowym.

Każda z Wysokich Układających się Stron poda do wiadomości drugiej, bądź w czasie pokoju, bądź z chwilą rozpoczęcia lub w trakcie kroków wojennych, w każdym razie jednak przed czynnem ich zużytkowaniem, nazwy towarzystw, które upoważniła do niesienia pomocy pod swą odpowiedzialnością w oficjalnej służbie sanitarnej swych wojsk.

Artykuł 11.

Towarzystwo uznane, należące do państwa neutralnego, będzie mogło udzielać pomocy przy użyciu swego personelu i swoich formacji sanitarnych

Article 7.

La protection due aux formations et établissements sanitaires cessera si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

Article 8.

Ne seront pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement sanitaire de la protection assurée par l'article 6:

1) le fait que le personnel de la formation ou de l'établissement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses blessés et de ses malades;

2) le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles;

3) le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes portatives et des munitions retirées aux blessés et aux malades et n'ayant pas encore été versées au service compétent;

4) le fait que du personnel et du matériel du service vétérinaire se trouvent dans la formation ou l'établissement, sans en faire partie intégrante.

Chapitre III.

Du personnel.

Article 9.

Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, ainsi qu'à l'administration des formations et des établissements sanitaires, les aumôniers attachés aux armées, seront respectés et protégés en toutes circonstances. S'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Les militaires spécialement instruits pour être, le cas échéant, employés comme infirmiers ou brancardiers auxiliaires à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, et munis d'une pièce d'identité, seront au bénéfice du même régime que le personnel sanitaire permanent, s'ils sont capturés pendant qu'ils remplissent ces fonctions.

Article 10.

Est assimilé au personnel visé à l'alinéa 1-er de l'article 9 le personnel des sociétés de secours volontaires, dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement qui sera employé aux mêmes fonctions que celles du personnel visé au dit alinéa, sous la réserve que le personnel de ces sociétés sera soumis aux lois et règlements militaires.

Chaque Haute Partie Contractante notifiera à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des sociétés qu'elle aura autorisées à prêter leur concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

Article 11.

Une société reconnue d'un pays neutre ne pourra prêter le concours de son personnel et de ses formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assenti-

po stronie walczącej jedynie za uprzednią zgodą swego własnego Rządu oraz za upoważnieniem samej strony walczącej.

Strona walcząca, która przyjmie pomoc, będzie obowiązana przed wszelkiem jej użyciem, zaawiadomić o tem swego przeciwnika.

Artykuł 12.

Osoby wyszczególnione w art. 9, 10 i 11, gdy wpadną w ręce strony przeciwnej, nie będą mogły być zatrzymane.

Będą one, o ile niema w tym względzie innego porozumienia, odesłane stronie walczącej do której należą, skoro tylko zostanie otwarta droga dla ich powrotu i o ile tylko okoliczności wojenne na to pozwolą.

Oczekując na odesłanie spełniać one będą w dalszym ciągu swe czynności pod zwierzchnictwem strony przeciwnej; będą one przedewszystkiem zatrudnione opieką nad rannymi i chorymi strony walczącej, do której przynależą.

Przy odjeździe zabiorą ze sobą należące do nich przedmioty, narzędzia, broń i środki transportowe.

Artykuł 13.

Strona walcząca zapewni personelowi wzmiankowanemu w art. 9, 10 i 11, dopóki ten pozostawać będzie w jej władzy, to samo utrzymanie, mieszkanie, to samo wynagrodzenie i ten sam żołd, co i odpowiedniemu personelowi w swem własnym wojsku.

Z rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich strony walczącej porozumieją się co do tego, jak odpowiadają sobie stopnie ich personelu sanitarnego.

Rozdział IV.

O budynkach i materiale.

Artykuł 14.

Wszelkie lotne oddziały sanitarne, w razie gdy znajdują się we władzy strony przeciwnej, zachowają swój inwentarz, swoje środki transportowe oraz swój personel powożący.

Jednakże właściwa władza wojskowa będzie miała prawo posługiwać się niemi dla niesienia pomocy rannym i chorym; zwrot ich nastąpi na warunkach, przewidzianych dla personelu sanitarnego, i o ile to możliwe — równocześnie z nim.

Artykuł 15.

Budynki i inwentarz wojskowych zakładów stałych podlegać będą prawu wojennemu, lecz nie będą mogły być obrócone na inny użytek, dopóki będą potrzebne dla rannych i chorych.

Jednakże dowodzący wojskami czynnymi będą mogli rozporządzać niemi w wypadkach nagłych konieczności wojskowych, uprzednio zabezpieczając los chorych i rannych leczonych w nich.

Artykuł 16.

Budynki towarzystw, korzystających z przywilejów konwencji, będą traktowane jak własność prywatna.

Inwentarz tych towarzystw, bez względu na miejsce, gdzie się będzie znajdował, będzie również uważany za własność prywatną.

Prawo rekwizycji przyznane stronom walczącym według praw i zwyczajów wojennych będzie

ment préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui-même.

Le belligérant qui aura accepté le secours sera tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à l'ennemi.

Article 12.

Les personnes désignées dans les articles 9, 10 et 11 ne pourront être retenues après qu'elles seront tombées au pouvoir de la partie adverse.

Sauf accord contraire, elles seront renvoyées au belligérant dont elles relèvent dès qu'une voie sera ouverte pour leur retour et que les exigences militaires le permettront.

En attendant leur renvoi, elles continueront à remplir leurs fonctions sous la direction de la partie adverse; elles seront de préférence affectées aux soins des blessés et des malades du belligérant dont elles relèvent.

A leur départ, elles emporteront les effets, les instruments, les armes et les moyens de transport qui leur appartiennent.

Article 13.

Les belligérants assureront au personnel visé par les articles 9, 10 et 11, pendant qu'il sera en leur pouvoir, le même entretien, le même logement, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel correspondant de leur armée.

Dès le début des hostilités, ils s'entendront au sujet de la correspondance des grades de leur personnel sanitaire.

Chapitre IV.

Des bâtiments et du matériel.

Article 14.

Les formations sanitaires mobiles, quelles qu'elles soient, conserveront, si elles tombent au pouvoir de la partie adverse, leur matériel, leurs moyens de transport et leur personnel conducteur.

Toutefois, l'autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et des malades; la restitution aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire et, autant que possible, en même temps.

Article 15.

Les bâtiments et le matériel des établissements sanitaires fixes de l'armée demeureront soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires urgentes, en assurant au préalable le sort des blessés et des malades qui y sont traités.

Article 16.

Les bâtiments des sociétés de secours admises au bénéfice de la Convention seront considérés comme propriété privée.

Le matériel de ces sociétés, quel que soit le lieu où il pourra se trouver, sera également considéré comme propriété privée.

Le droit de réquisition reconnu aux belligérants par les lois et usages de la guerre ne s'exerce-

stosowane tylko w razie nagłej konieczności i dopiero po zabezpieczeniu losu rannych i chorych.

Rozdział V. Transporty sanitarne.

Artykuł 17.

Wozy, przystosowane dla ewakuacji sanitarnych, krążące oddzielnie lub w taborze, będą traktowane jak lotne oddziały sanitarne z zastrzeżeniem następujących postanowień specjalnych:

Strona walcząca, która przejmie wozy transportu sanitarnego — oddzielne lub w taborze, będzie mogła, jeżeli tego wymagają konieczności wojskowe, zatrzymać je, przesunąć konwój, obejmując w każdym razie w swą opiekę rannych i chorych, znajdujących się w tym transporcie. Będą one mogły być użyte tylko na tym odcinku, gdzie zostały przejęte i wyłącznie tylko dla celów sanitarnych. Wozy te po spełnieniu swego miejscowego zadania, będą musiały być zwrócone na warunkach, przewidzianych w art. 14.

Personel wojskowy, nadzorujący transport i zaopatrzony w tym względzie w przepisowe upoważnienie, będzie odesłany na warunkach przewidzianych w art. 12 dla personelu sanitarnego, z zastrzeżeniem zawartem w ostatnim ustępie art. 18.

Wszelkie środki transportowe zorganizowane dla ewakuacji i urządzenia tych środków transportowych, należące do służby zdrowia będą zwrócone, stosownie do postanowień rozdziału IV.

Wojskowe środki transportowe, poza specjalnie przeznaczonymi dla służby sanitarnej, będą mogły być zagarnięte wraz z zaprzęgiem.

Personel cywilny i wszystkie środki transportowe, pochodzące z rekwizycji, podlegać będą ogólnym przepisom międzynarodowego prawa publicznego.

Artykuł 18.

Statki powietrzne, używane jako środki transportowe sanitarne, korzystać będą z opieki konwencji w czasie, gdy będą przeznaczone wyłącznie dla ewakuacji rannych i chorych, dla transportu personelu i materiałów sanitarnych.

Będą one pomalowane na białą i nosić będą widoczny znak wyróżniający, przewidziany w art. 19, obok barw narodowych na stronach dolnej i górnej.

Z wyjątkiem specjalnego i wyraźnego zezwolenia, zabroniony jest przelot nad linją ognia, a także nad strefą, położoną przed dużymi stacjami pomocy lekarskiej, jak również wogóle nad terytorjum nieprzyjacielskim lub zajętem przez nieprzyjaciela.

Statki powietrzne sanitarne obowiązane będą zastosować się do każdego wezwania do lądowania.

W razie w ten sposób nakazanego lub przypadkowego lądowania na terytorjum nieprzyjacielskim lub zajętem przez nieprzyjaciela, ranni i chorzy, jak również personel i materiał sanitarny, włączając w to i statek powietrzny, korzystać będą z dobrodziejstw postanowień niniejszej konwencji.

Pilot, mechanicy i operatorzy telegrafu bez drutu (T. S. F.) w razie pojmania, będą odesłani

ra qu'en cas de nécessité urgente et une fois le sort des blessés et des malades assuré.

Chapitre V. Des transports sanitaires.

Article 17.

Les véhicules aménagés pour les évacuations sanitaires circulant isolément ou en convoi seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes:

Le belligérant interceptant des véhicules de transport sanitaire, isolés ou en convoi, pourra, si les nécessités militaires l'exigent, les arrêter, disloquer le convoi, en se chargeant, dans tous les cas, des blessés et des malades qu'il contient. Il ne pourra les utiliser que dans le secteur où ils auront été interceptés et exclusivement pour des besoins sanitaires. Ces véhicules, une fois leur mission locale terminée, devront être rendus dans les conditions prévues à l'article 14.

Le personnel militaire préposé au transport et muni à cet effet d'un mandat régulier sera renvoyé dans les conditions prévues à l'article 12 pour le personnel sanitaire, et sous réserve du dernier alinéa de l'article 18.

Tous les moyens de transport spécialement organisés pour les évacuations et le matériel d'aménagement de ces moyens de transport relevant du service de santé seront restitués conformément aux dispositions du chapitre IV.

Les moyens de transport militaires, autres que ceux du service de santé, pourront être capturés, avec leurs attelages.

Le personnel civil et tous les moyens de transport provenant de la réquisition seront soumis aux règles générales du droit des gens.

Article 18.

Les appareils aériens utilisés comme moyens de transport sanitaire jouiront de la protection de la Convention pendant le temps où ils seront exclusivement réservés à l'évacuation des blessés et des malades, au transport du personnel et du matériel sanitaires.

Ils seront peints en blanc et porteront ostensiblement le signe distinctif prévu à l'article 19, à côté des couleurs nationales, sur leurs faces inférieure et supérieure.

Sauf licence spéciale et expresse, le survol de la ligne de feu et de la zone située en avant des grands postes médicaux de triage, ainsi que, d'une manière générale, de tout territoire ennemi ou occupé par l'ennemi sera interdit.

Les appareils sanitaires aériens devront obéir à toute sommation d'atterrir.

En cas d'atterrissage ainsi imposé ou fortuit sur territoire ennemi ou occupé par l'ennemi, les blessés et les malades, de même que le personnel et le matériel sanitaires, y compris l'appareil aérien, demeureront au bénéfice des dispositions de la présente Convention.

Le pilote, les manœuvres et les opérateurs de télégraphie sans fil (T. S. F.) capturés seront rendus,

zpowrotem, pod warunkiem, że do końca działań wojennych będą używani tylko w służbie sanitarnej.

Rozdział VI.

O znaku wyróżniającym.

Artykuł 19.

Jako wyraz hołdu dla Szwajcarii, znak heraldyczny czerwonego krzyża na białym polu, utworzony z odwróconych barw związkowych, zostaje przyjęty jako godło i znak wyróżniający wojskowej służby sanitarnej.

Jednakże dla krajów, które używają jako znaku wyróżniającego, zamiast czerwonego krzyża — znak czerwonego półksiężyca lub lwa i słońca czerwonego na białym polu, — te godła są uznane na równi w znaczeniu niniejszej konwencji.

Artykuł 20.

Godło umieszczone będzie na chorągwiach, opaskach, jako też na wszelkich przedmiotach przynależnych do służby sanitarnej — za zezwoleniem właściwej władzy wojskowej.

Artykuł 21.

Personel, znajdujący się pod opieką na mocy art. 9 ust. 1, art. 10 i 11, będzie nosił umocowany na lewym ramieniu opaskę ze znakiem wyróżniającym, wydaną i ostemplowaną przez władzę wojskową.

Personel wzmiankowany w art. 9 ust. 1 i 2 będzie zaopatrzony w dowód tożsamości pod postacią wzmianki w książeczce wojskowej lub w formie odrębnego dokumentu.

Osoby wzmiankowane w art. 10 i 11, nie noszące uniformu wojskowego, będą zaopatrzone przez właściwą władzę wojskową w dowód tożsamości z fotografią, stwierdzający ich charakter sanitarny.

Dowody tożsamości winny być według jednego wzoru w każdej armji.

W żadnym wypadku personel sanitarny nie może być pozbawiony swych odznak ani dowodów tożsamości.

W wypadku zgubienia ich ma on prawo do otrzymania duplikatów.

Artykuł 22.

Chorągiew wyróżniająca, w myśl konwencji, będzie mogła być wywieszana jedynie na formacjach i zakładach sanitarnych, ochraniających przez konwencję, i tylko za zgodą władzy wojskowej. W zakładach stałych musi być, a w formacjach lotnych może być, jednocześnie wywieszona flaga narodowa strony walczącej, do której należy formacja lub zakład.

Jednakże formacje sanitarne zagarnięte przez przeciwnika, dopóki będą pod jego władzą, wywieszać będą jedynie flagę konwencji.

Strony walczące dopilnują, aby godło wyróżniające formacje i zakłady sanitarne o ile tylko warunki wojenne na to pozwolą, uczynić wyraźnie widzialnymi dla lądowych powietrznych i morskich sił przeciwnika, a to w celu zapobieżenia wszelkim atakom na nie.

Artykuł 23.

Formacje sanitarne krajów neutralnych, upoważnione na warunkach przewidzianych w art. 11 do świadczenia swych usług, winny wywiesić wraz

à la condition qu'ils ne soient plus utilisés, jusqu'à la fin des hostilités, que dans le service sanitaire.

Chapitre VI.

Du signe distinctif.

Article 19.

Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, formé par inversion des couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif du service sanitaire des armées.

Toutefois, pour les pays qui emploient déjà, à la place de la croix rouge, le croissant rouge ou le lion et le soleil rouges sur fond blanc comme signe distinctif, ces emblèmes sont également admis dans le sens de la présente Convention.

Article 20.

L'emblème figurera sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'autorité militaire compétente.

Article 21.

Le personnel protégé en vertu des articles 9, alinéa premier, 10 et 11 portera, fixé au bras gauche, un brassard muni du signe distinctif, délivré et timbré par une autorité militaire.

Le personnel visé à l'article 9, alinéas 1 et 2, sera pourvu d'une pièce d'identité consistant, soit en une inscription dans le livret militaire, soit en un document spécial.

Les personnes visées aux articles 10 et 11 qui n'ont pas d'uniforme militaire seront munies par l'autorité militaire compétente d'un certificat d'identité, avec photographie, attestant leur qualité de sanitaire.

Les pièces d'identité devront être uniformes et du même modèle dans chaque armée.

En aucun cas, le personnel sanitaire ne pourra être privé de ses insignes, ni des pièces d'identité qui lui sont propres.

En cas de perte, il aura le droit d'en obtenir des duplicata.

Article 22.

Le drapeau distinctif de la Convention ne pourra être arboré que sur les formations et les établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter et avec le consentement de l'autorité militaire. Dans les établissements fixes, il devra et, dans les formations mobiles, il pourra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois, les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront que le drapeau de la Convention, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Les belligérants prendront, en tant que les exigences militaires le permettront, les mesures nécessaires pour rendre nettement visibles aux forces ennemies terrestres, aériennes et maritimes les emblèmes distinctifs signalant les formations et les établissements sanitaires, en vue d'écartier la possibilité de toute action agressive.

Article 23.

Les formations sanitaires des pays neutres qui, dans les conditions prévues par l'article 11, auraient été autorisées à fournir leurs services devront arbo-

z chorągwią konwencji — flagę narodową strony wojującej, do której należą.

Będą one miały prawo dopóki oddają swe usługi jednej ze stron walczących wywieszać również i swą flagę narodową.

Postanowienia II ustępu poprzedniego artykułu stosują się również i do nich.

Artykuł 24.

Godło czerwonego krzyża na białym tle i wyrazy „Czerwony Krzyż” lub „Krzyż Genewski” będą mogły być używane, bądź w czasie pokoju, bądź w czasie wojny jedynie dla ochrony lub oznaczenia formacji i zakładów sanitarnych, personelu i inwentarza, chronionych przez konwencję.

To samo odnosi się do godła wzmiankowanego w ustępie 2 art. 19 dla krajów, używających takowe.

Z drugiej strony ochotnicze towarzystwa pomocy wzmiankowane w art. 10 będą mogły, stosownie do ustawodawstwa krajowego, używać godła wyróżniającego dla ich działalności humanitarnej w czasie pokoju.

Tytułem wyjątku i na wyraźne zezwolenie jednego z towarzystw narodowych Czerwonego Krzyża (Półksiężycą Czerwonego, Czerwonego Lwa i Słońca) będzie można używać godła konwencji w czasie pokoju, dla oznaczenia posterunków, zastrzeżonych wyłącznie dla okazywania bezpłatnej pomocy rannym i chorym.

Rozdział VII.

O stosowaniu i wykonywaniu konwencji.

Artykuł 25.

Postanowienia niniejszej konwencji będą uszanowane przez Wysokie Układające się Strony we wszelkich okolicznościach.

W razie gdy w czasie wojennym jedna ze stron walczących nie będzie uczestnikiem konwencji, postanowienia jej jednak będą obowiązywały między wszystkimi stronami walczącymi, należącymi do konwencji.

Artykuł 26.

Naczelnicy dowódcy armii wojujących mają czuwać nad szczegółami wykonania artykułów poprzednich, jak również interwenjować w wypadkach nieprzewidzianych, według instrukcji swych Rządów zgodnie z zasadami ogólnymi niniejszej konwencji.

Artykuł 27.

Wysokie Układające się Strony uczynią co należy, aby pouczyć swe wojska, a w szczególności personel chroniony przez konwencję, o postanowieniach konwencji oraz podadzą je do wiadomości ludności.

Rozdział VIII.

O usunięciu nadużyć i wykroczeń.

Artykuł 28.

Rządy Wysokich Układających się Stron, których ustawodawstwo nie byłoby w chwili obecnej wystarczającym, podejmą same lub zaproponują swym ciałom ustawodawczym powzięcie potrzebnych zarządzeń, w celu zapobieżenia w każdym czasie:

a) używaniu przez osoby prywatne lub towarzystwa inne niż uprawnione do tego na mocy ni-

rer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Elles auront le droit, tant qu'elles prêteront leurs services à un belligérant, d'arborer également leur drapeau national.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'article précédent leur seront applicables.

Article 24.

L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots croix rouge ou croix de Genève ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et les établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

Il en sera de même, en ce qui concerne les emblèmes visés à l'article 19, alinéa 2, pour les pays qui les emploient.

D'autre part, les sociétés de secours volontaires visées à l'article 10 pourront faire usage, conformément à la législation nationale, de l'emblème distinctif pour leur activité humanitaire en temps de paix.

A titre exceptionnel et avec l'autorisation expresse de l'une des sociétés nationales de la Croix-Rouge (Croissant-Rouge, Lion et Soleil-Rouges), il pourra être fait usage de l'emblème de la Convention, en temps de paix, pour marquer l'emplacement de postes de secours exclusivement réservés à donner des soins gratuits à des blessés ou à des malades.

Chapitre VII.

De l'application et de l'exécution de la Convention.

Article 25.

Les dispositions de la présente Convention seront respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un belligérant ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre tous les belligérants qui y participent.

Article 26.

Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Article 27.

Les Hautes Parties Contractantes prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

Chapitre VIII.

De la répression des abus et des infractions.

Article 28.

Les Gouvernements des Hautes Parties Contractantes, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante, prendront ou proposeront à leurs législatures les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps:

a) l'emploi, par des particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la

niniejszej konwencji, godła lub nazwy czerwonego krzyża lub krzyża genewskiego, jak również wszelkich znaków lub nazw stanowiących jego naśladownictwo zarówno wtedy, gdy używanie to będzie miało cele handlowe, jak i wszelkie inne;

b) przez wzgląd na hołd, okazany Szwajcarii przez zastosowanie odwróconych barw związkowych — używania przez osoby prywatne lub towarzystwa znaku Związku Szwajcarskiego, lub znaków, stanowiących ich naśladownictwo, bądź jako cechy fabrycznej lub handlowej, lub jako części składowe tych cech, bądź w celach sprzecznych z lojalnością handlową, bądź w warunkach mogących obrazić uczucia narodowe Szwajcarskie.

Zakaz przewidziany pod lit. a) używania znaku i nazw, stanowiących naśladownictwo godła lub nazwy czerwonego krzyża lub krzyża genewskiego, jako też zakaz przewidziany pod lit. b) używania herbu Związku Szwajcarskiego lub znaków stanowiących naśladownictwo, wejdzie w życie od chwili oznaczonej przez właściwe władze ustawodawcze, a najpóźniej w 5 lat po uzyskaniu mocy prawnej przez niniejszą konwencję. Od tej chwili nie będzie więcej dopuszczalnym użycie znaku fabrycznego lub handlowego, niezgodnego z temi zakazami.

Artykuł 29.

Rządy Wysokich Układających się Stron podejmą również same lub zaproponują swoim ciałom ustawodawczym, gdyby ich prawo karne nie było wystarczające, właściwe zarządzenia, celem zapobieżenia w czasie wojny czynom sprzecznym z postanowieniami niniejszej konwencji.

Zakomunikują sobie za pośrednictwem Rady Związkowej Szwajcarskiej odnośne zarządzenia, dotyczące się tych sankcji karnych najpóźniej w pięć lat po ratyfikacji niniejszej konwencji.

Artykuł 30.

Na żądanie jednej ze stron walczących będzie wdrożone w trybie, który ma być ustalonym między zainteresowanymi stronami, dochodzenie w przedmiocie jakiegokolwiek zgłoszonego pogwałcenia konwencji, w razie stwierdzenia pogwałcenia, strony walczące możliwie najszybciej ukroczą je i położyć mu kres.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 31.

Niniejsza konwencja, która nosić będzie datę dnia dzisiejszego, będzie mogła być do dnia 1 lutego 1930 roku podpisywana w imieniu wszystkich krajów reprezentowanych na Konferencji, otwartej w Genewie dnia 1 lipca 1929 roku, jak również przez kraje nie reprezentowane na tej Konferencji, które należą do Konwencji Genewskiej z roku 1864 i 1906.

Artykuł 32.

Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana, jak można najwcześniej.

Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone w Bernie.

O złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego sporządzony będzie protokół, którego jedna kopia, należycie uwierzytelniona za zgodność, bę-

présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de croix rouge ou de croix de Genève, de même que de tout signe et de toute dénomination constituant une imitation, que cet emploi ait lieu dans un but commercial ou dans tout autre but;

b) en raison de l'hommage rendu à la Suisse par l'adoption des couleurs fédérales interverties, l'emploi par des particuliers ou par des sociétés des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation, soit comme marques de fabrique ou de commerce ou comme éléments de ces marques, soit dans un but contraire à la loyauté commerciale, soit dans des conditions susceptibles de blesser le sentiment national suisse.

L'interdiction prévue sous lettre a) de l'emploi des signes ou dénominations constituant une imitation de l'emblème ou de la dénomination de croix rouge ou de croix de Genève, ainsi que l'interdiction prévue sous lettre b) de l'emploi des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce contraire à ces interdictions.

Article 29.

Les Gouvernements de Hautes Parties Contractantes prendront ou proposeront également à leurs législatures, en cas d'insuffisance de leurs lois pénales, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, tout acte contraire aux dispositions de la présente Convention.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans à dater de la ratification de la présente Convention.

Article 30.

A la demande d'un belligérant, une enquête devra être ouverte, selon le mode à fixer entre les parties intéressées, au sujet de toute violation alléguée de la Convention; une fois la violation constatée, les belligérants y mettront fin et la réprimeront le plus promptement possible.

Dispositions finales.

Article 31.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1-er juillet 1929, ainsi que des pays non représentés à cette Conférence qui participent aux Conventions de Genève de 1864 ou de 1906.

Article 32.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom

dzie wręczona przez Radę Związkową Szwajcarską Rządowi wszystkich krajów, w imieniu których konwencja będzie podpisana lub do której zgłoszone zostanie przystąpienie.

Artykuł 33.

Niniejsza konwencja wejdzie w życie w 6 miesięcy po złożeniu co najmniej dwóch dokumentów ratyfikacyjnych.

Następnie wejdzie ona w życie w stosunku do każdej z Wysokich Układających się Stron w sześć miesięcy po złożeniu przez nią dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 34.

Niniejsza konwencja w stosunkach między Wysokimi Układającymi się Stronami zastąpi konwencję z dnia 22 sierpnia 1864 roku i z dnia 6 lipca 1906 roku.

Artykuł 35.

Od daty wejścia jej w życie niniejsza konwencja będzie otwarta dla zgłoszenia przystąpienia do niej w imieniu każdego kraju, w imieniu którego nie była podpisana.

Artykuł 36.

Przystąpienia będą zgłoszone pisemnie do Rady Związkowej Szwajcarskiej i mieć będą skutek w sześć miesięcy od daty ich otrzymania.

Rada Związkowa Szwajcarska zakomunikuje o przystąpieniach Rządowi wszystkich krajów w imieniu których konwencja będzie podpisana lub zgłoszone zostanie przystąpienie do konwencji.

Artykuł 37.

Ratyfikacje złożone i przystąpienia notyfikowane w czasie wojny przez Mocarstwa wojujące przed lub po rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich mają niezwłoczny skutek. O ratyfikacjach lub o przystąpieniach do konwencji, otrzymanych od Mocarstw, będących w stanie wojny, Rada Związkowa Szwajcarska zakomunikuje w najszybszej drodze.

Artykuł 38.

Każda z Wysokich Układających się Stron będzie miała prawo wypowiedzieć niniejszą konwencję. Wypowiedzenie mieć będzie skutek dopiero w rok po pisemnej notyfikacji Radzie Związkowej Szwajcarskiej. Rada Związkowa Szwajcarska zakomunikuje tę notyfikację Rządowi wszystkich Wysokich Układających się Stron.

Wypowiedzenie mieć będzie znaczenie tylko w stosunku do tej Wysokiej Układającej się strony, która je notyfikowała.

Nadto takie wypowiedzenie nie wywrze skutku w czasie trwania wojny, w którą będzie wmiészane Mocarstwo wypowiadające konwencję. W takim wypadku niniejsza konwencja wywierać będzie swe skutki i po upływie terminu rocznego, aż do zawarcia pokoju.

Artykuł 39.

Odpis niniejszej konwencji, należycie uwierzytelniony za zgodność, zostanie złożony w archiwach Ligi Narodów staraniem Rady Związkowej Szwajcarskiej. Również ratyfikacje przystąpienia i wypowiedzenia, które będą notyfikowane Radzie Związkowej Szwajcarskiej, będą przez nią zakomunikowane Lidze Narodów.

de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 33.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

Article 34.

La présente Convention remplacera les Conventions du 22 août 1864 et du 6 juillet 1906 dans les rapports entre les Hautes Parties Contractantes.

Article 35.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Article 36.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

Article 37.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

Article 38.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au-delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix.

Article 39.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

NA DOWÓD CZEGO, wymienieni poniżej Pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Genewie dwudziestego siódmego lipca roku tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiątego w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwum Związku Szwajcarskiego i którego kopje należycie uwierzytelnione za zgodność będą przesłane Rządowi wszystkich krajów zaproszonych na Konferencję.

ZA NIEMCY:

Edmund Rhomberg

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Eliot Wadsworth

Hugh R. Wilson

ZA AUSTRJĘ:

Leitmaier

ZA BELGJĘ:

Dr. Demolder

J. de Ruelle

ZA BOLIWIĘ:

A. Cortadellas

ZA BRAZYLJĘ:

Raul de Rio - Branco

ZA WIELKĄ BRYTANJĘ I IRLANDJĘ PÓŁNOCNĄ, JAK RÓWNIEŻ KAŻDĄ CZĘŚĆ IMPERJUM BRYTYJSKIEGO NIE BĘDĄCĄ CZŁONKIEM LIGI NARODÓW:

Oświadczam, że kładę podpis pod niniejszą konwencję w imieniu Wielkiej Brytanji i Irlandji Północnej, jak również każdej części Imperjum Brytyjskiego, nie będącej członkiem Ligi Narodów z tem zastrzeżeniem, że Jego Brytyjska Mość interpretuje art. 28 konwencji w tym duchu, że zarządzenia ustawodawcze przewidziane przez ten artykuł będą mogły przewidzieć, że osoby prywatne, stowarzyszenia, instytucje społeczne i towarzystwa, które używały przed wejściem w życie niniejszej konwencji godła Związku Szwajcarskiego, lub odznak, stanowiących podobiznę tych godła, w celach legalnych nie doznają przeszkody w dalszem używaniu tego godła lub odznak w tym samym celu.

Horace Rumbold

ZA KANADĘ:

Oświadczam, że kładę podpis pod niniejszą konwencję w imieniu Kanady z tem zastrzeżeniem, że Rząd Dominjum Kanady interpretuje art. 28 konwencji w tym duchu, że zarządzenia ustawodawcze przewidziane przez ten artykuł będą mogły przewidzieć, że osoby prywatne, stowarzyszenia, instytucje społeczne i towarzystwa, które używały przed wejściem w życie niniejszej konwencji godła Związku Szwajcarskiego lub odznak, stanowiących podobiznę tych godła, w celach legalnych, nie doznają przeszkody w dalszem używaniu tego godła lub odznak w tym samym celu.

W. A. Riddell

ZA AUSTRALJĘ:

Oświadczam, że kładę podpis pod niniejszą konwencję w imieniu Australji z tem zastrzeżeniem, że Rząd Australijskiego Związku Państw interpretuje art. 28 konwencji w tym duchu, że zarządzenia ustawodawcze przewidziane przez ten artykuł

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé aux archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

POUR L'ALLEMAGNE:

Edmund Rhomberg

POUR LES ÉTATS - UNIS D'AMÉRIQUE:

Eliot Wadsworth

Hugh R. Wilson

POUR L'AUTRICHE:

Leitmaier

POUR LA BELGIQUE:

Dr. Demolder

J. de Ruelle

POUR LA BOLIVIE:

A. Cortadellas

POUR LE BRÉSIL:

Raul de Rio-Branco

POUR LA GRANDE - BRETAGNE ET L'IRLANDE DU NORD, AINSI QUE TOUTE PARTIE DE L'EMPIRE BRITANNIQUE NON MEMBRE SÉPARÉ DE LA SOCIÉTÉ DES NATIONS:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour la Grande - Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que Toute Partie de l'Empire Britannique non Membre Séparé de la Société des Nations est donnée sous cette réserve que Sa Majesté Britannique entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

Horace Rumbold

POUR LE CANADA:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour le Canada est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Dominion du Canada entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

W. A. Riddell

POUR L'AUSTRALIE:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour l'Australie est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Commonwealth d'Australie entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées

będą mogły przewidzieć, że osoby prywatne, stowarzyszenia, instytucje społeczne i towarzystwa, które używały przed wejściem w życie niniejszej konwencji godeł Związku Szwajcarskiego lub odznak, stanowiących podobiznę tych godeł, w celach legalnych, nie doznają przeszkody w dalszym używaniu tego godła lub odznak w tym samym celu.

Claud Russell

ZA NOWĄ ZELANDJĘ:

Oświadczam, że kładę podpis pod niniejszą konwencję w imieniu Nowej Zelandji z tem zastrzeżeniem, że Rząd Nowej Zelandji interpretuje art. 28 konwencji w tym duchu, że zarządzenia ustawodawcze przewidziane przez ten artykuł będą mogły przewidzieć, że osoby prywatne, stowarzyszenia, instytucje społeczne i towarzystwa, które używały przed wejściem w życie niniejszej konwencji godeł Związku Szwajcarskiego lub odznak, stanowiących podobiznę tych godeł, w celach legalnych, nie doznają przeszkody w dalszym używaniu tego godła lub odznak w tym samym celu.

Claud Russell

ZA AFRYKĘ POŁUDNIOWĄ:

Eric H. Louw

ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJI:

Oświadczam, że kładę podpis pod niniejszą konwencję w imieniu Rządu Wolnego Państwa Irlandji z tem zastrzeżeniem że on interpretuje art. 28 konwencji w tym duchu, że zarządzenia ustawodawcze, przewidziane przez ten artykuł będą mogły przewidzieć, że osoby prywatne, stowarzyszenia, instytucje społeczne i towarzystwa, które używały przed wejściem w życie niniejszej konwencji godeł Związku Szwajcarskiego lub odznak, stanowiących podobiznę tych godeł w celach legalnych, nie doznają przeszkody w dalszym używaniu tego godła lub odznak w tym samym celu.

Sean Lester

ZA INDJĘ:

Oświadczam, że kładę podpis pod niniejszą konwencję w imieniu Rządu Indji z tem zastrzeżeniem, że Rząd Indji interpretuje art. 28 konwencji w tym duchu, że zarządzenia ustawodawcze, przewidziane przez ten artykuł będą mogły przewidzieć, że osoby prywatne, stowarzyszenia, instytucje społeczne i towarzystwa, które używały przed wejściem w życie niniejszej konwencji godeł Związku Szwajcarskiego lub odznak, stanowiących podobiznę tych godeł w celach legalnych, nie doznają przeszkody w dalszym używaniu tego godła lub odznak w tym samym celu.

Claud Russell

ZA BUŁGARJĘ:

D. Mikoff

Stephan N. Laftchieff

ZA CHILI:

Gmo Novoa

D. Pulgar

ZA CHINY:

C. Y. Hsiao

ZA KOLUMBJĘ:

Francisco José Urrutia

par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

Claud Russell

POUR LA NOUVELLE - ZÉLANDE:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour la Nouvelle - Zélande est donnée sous cette réserve que le Gouvernement de la Nouvelle-Zélande entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

Claud Russell

POUR L'AFRIQUE DU SUD:

Eric H. Louw

POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour l'État Libre d'Irlande est donnée sous cette réserve qu'il entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

Sean Lester

POUR L'INDE:

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour le Gouvernement de l'Inde est donnée sous cette réserve que le Gouvernement de l'Inde entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

Claud Russell

POUR LA BUŁGARIE:

D. Mikoff

Stephan N. Laftchieff

POUR LE CHILI:

Gmo Novoa

D. Pulgar

POUR LA CHINE:

C. Y. Hsiao

POUR LA COLOMBIE:

Francisco José Urrutia

- ZA KUBE:
Carlos de Armenteros
Carlos Blanco
- ZA DANJE:
Harald Scavenius
Gustaw Rasmussen
- ZA REPUBLIKĘ DOMINIKANSKĄ:
Ch. Ackermann
- ZA EGİPT:
Mohammed Abdel Moneim Riad
H. W. M. Simaika
- ZA HISZPANJĘ:
Ad referendum
Mauricio Lopez Roberts Y Terry, Marqués de la Torrehermosa
- ZA ESTONJĘ:
Dr. Leesment
- ZA FINLANDJĘ:
A. E. Martola
- ZA FRANCJĘ:
H. de Marcilly
J. du Sault
- ZA GRECJĘ:
R. Raphael
S. Veniselos
- ZA WĘGRY:
Paul de Hevesy
- ZA WŁOCHY:
Giovanni Ciraolo
- ZA JAPONJĘ:
Aprobując w zasadzie postanowienia artykułu 28, Japonja czyni zastrzeżenie odnośnie daty wejścia w życie zakazu, przewidzianego pod literą b) wymienionego artykułu. Japonja uważa, że ten zakaz nie odnosi się do godeł i odznak, które były w użyciu lub były zarejestrowane przed jego wejściem w życie. Delegaci Japonji, podpisują niniejszą konwencję, zgłaszając wyżej wymienione zastrzeżenie.
Isaburo Yoshida
S. Shimomura
S. Miura
- ZA LOTWE:
Charles Duzmans
Dr. Oscar Voit
- ZA LUKSEMBURG:
Ch. G. Vermaire
- ZA MEKSYK:
Dr. Castillo Nájera
- ZA NIKARAGUĘ:
A. Sottile
- ZA NORWEGJĘ:
J. Irgens
Jens Meinich
- ZA HOLANDJĘ:
W. Doude van Troostwijk
Dr. Diehl
J. Harberts
- ZA PERSJĘ:
Anouchirevan Sepahbodi
- ZA POLSKĘ:
Józef G. Pracki
W. Jerzy Babecki
- POUR CUBA:
Carlos de Armenteros
Carlos Blanco
- POUR LE DANEMARK:
Harald Scavenius
Gustaw Rasmussen
- POUR LA REPUBLIQUE DOMINICAINE:
Ch. Ackermann
- POUR L'ÉGYPTÉ:
Mohammed Abdel Moneim Riad
H. W. M. Simaika
- POUR L'ESPAGNE:
Ad referendum
Mauricio Lopez Roberts Y Terry, Marqués de la Torrehermosa
- POUR L'ESTONIE:
Dr. Leesment
- POUR LA FINLANDE:
A. E. Martola
- POUR LA FRANCE:
H. de Marcilly
J. du Sault
- POUR LA GRÈCE:
R. Raphaël
S. Veniselos
- POUR LA HONGRIE:
Paul de Hevesy
- POUR L'ITALIE:
Giovanni Ciraolo
- POUR LE JAPON:
Tout en acceptant en principe les dispositions de l'article 28,
le Japon fait des réserves quant à la date de mise en vigueur de l'interdiction prévue sous lettre b) du dit article.
Le Japon entend que cette interdiction ne s'applique pas aux armoiries et signes qui auraient été en usage ou enregistrés avant son entrée en vigueur.
Les délégués du Japon signent la présente Convention moyennant les réserves susmentionnées.
Isaburo Yoshida
S. Shimomura
S. Miura
- POUR LA LETTONIE:
Charles Duzmans
Dr. Oskar Voit
- POUR LE LUXEMBOURG:
Ch. G. Vermaire
- POUR LE MEXIQUE:
Dr. Castillo Nájera
- POUR LE NICARAGUA:
A. Sottile
- POUR LA NORVÈGE:
J. Irgens
Jens Meinich
- POUR LES PAYS-BAS:
W. Doude van Troostwijk
Dr. Diehl
J. Harberts
- POUR LA PERSE:
Anouchirevan Sepahbodi
- POUR LA POLOGNE:
Józef G. Pracki
W. Jerzy Babecki

ZA PORTUGALJĘ:

Vasco de Quevedo
F. de Calheiros E Menezes

ZA RUMUNJĘ:

M. B. Boeresco
Colonel E. Vertejano

ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:

I. Choumenkovitch

ZA SYJAM:

Varnvaidya

ZA SZWECJĘ:

K. I. Westman

ZA SZWAJCARJĘ:

Paul Dinichert

Hauser

Züblin

De la Harpe

Schindler

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

Zd. Fierlinger

ZA TURCJĘ:

Hassan

Dr. Abdulkadir

M. Nusret

Dr. Akil Moukhtar

ZA URUGWAJ:

Alfredo de Castro

ZA WENEZUELE:

C. Parra-Pérez

I. M. Hurtado - Machado

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzonej pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 8 kwietnia 1932 r.

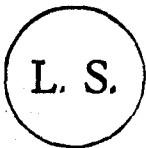
(—) I. Mościcki

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
w z. Prezesa Rady Ministrów

(—) Wł. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych

(—) August Zaleski

POUR LE PORTUGAL:

Vasco de Quevedo
F. de Calheiros E Menezes

POUR LA ROUMANIE:

M. B. Boeresco
Colonel E. Vertejano

POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:

I. Choumenkovitch

POUR LE SIAM:

Varnvaidya

POUR LA SUÈDE:

K. I. Westman

POUR LA SUISSE:

Paul Dinichert

Hauser

Züblin

De la Harpe

Schindler

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

Zd. Fierlinger

POUR LA TURQUIE:

Hassan

Dr. Abdulkadir

M. Nusret

Dr. Akil Moukhtar

POUR L'URUGUAY:

Alfredo de Castro

POUR LE VÉNÉZUELA:

C. Parra-Pérez

I. M. Hurtado-Machado

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toute et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée,

En Foi de Quoi, Nous avons donné les Présentes revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 8 avril 1932.

(—) I. Mościcki

Par le Président de la République
p. Le Président du Conseil des Ministres

(—) Wł. Zawadzki

Le Ministre des Affaires Etrangères

(—) August Zaleski

